

Στη φράση του διηγήματος «Πίσω του εκείνη τη μέρα οι σάλπιγγες των νέων καιρών γκρέμιζαν από θεμέλια τα τείχη της ταμπάκινης Ιεριχώς μέσα σε πανδαιμόνιο απ' ουρλιαχτά μηχανών» εντοπίζεται μια ριζική αλλαγή. Η αλλαγή αυτή, η οποία επηρεάζει ολοκληρωτικά την τύχη τόσο του Σιούλα όσο και γενικότερα του επαγγέλματος των βυρσοδεψιών, είναι το γεγονός ότι η βυρσοδεψία εξαφανίζεται σταδιακά, λόγω των εμπορικών επαφών με την υπόλοιπη Ευρώπη, όπου τα επαγγέλματα αναπτύχθηκαν ραγδαία, με αποτέλεσμα να κατασκευάζονται καλύτερης ποιότητας ενδύματα ευκολότερα, ταχύτερα και σε μεγαλύτερο αριθμό. Με τον τρόπο αυτό, τα νέα προϊόντα εισήχθησαν και στην πόλη όπου ζούσε ο Σιούλας και οι κάτοικοι, οι οποίοι ήταν οι παλιοί πελάτες του, τα προτίμησαν. Έτσι, ο Σιούλας και οι υπόλοιποι βυρσοδέψες είχαν συνεχώς λιγότερους πελάτες.

Επιπλέον, το «πανδαιμόνιο από ουρλιαχτά μηχανών» ενδεχομένως αναφέρεται στην τεχνολογική εξέλιξη, η οποία προκάλεσε ριζικές αλλαγές σε παραδοσιακά επαγγέλματα, όπως αυτό της βυρσοδεψίας, και αντικατέστησε τους επαγγελματίες με τις –πρωτόγνωρες σε αυτούς– μηχανές. Ο Σιούλας, ως βυρσοδέψης της περιοχής, είχε σημαντικό ρόλο στην αλλαγή αυτή και άσκησε μεγάλη επιρροή στους υπόλοιπους βυρσοδέψες. Η σταδιακή απώλεια πελατών του συνεπαγόταν φυσικά και την απώλεια των πελατών των υπόλοιπων βυρσοδεψιών. Μάλιστα, μόλις ο Σιούλας αποφάσισε να πουλήσει το κυνήγι του, όταν πλέον δεν είχε καθόλου πελάτες, φάνηκε σαν να έδωσε το σήμα και στους υπόλοιπους βυρσοδέψες να πουλήσουν τα δικά τους, δείχνοντας το οριστικό τέλος του επαγγέλματος αυτού.

M.N.